

կեալ արգելին իւրոյ՝ արդուին եւ իւր զաւակին՝ գրե-
գորիսին. այլ եւ ծնաւդաց արուան աղային. պարոն
յաւի. եւ մերն մամորին: Զոր եւ ինքրեմք ի քրիստոսե
աստուծոյն մերոյ զի լաճ անդիւանելի պահեցէ զսուրբ
աւետարանս՝ ի սուրբ եկեղեցի թառուծոյ՝ յիշատակ
հոգւոց ի բնանց՝ եւ գաւթ յիշողքոք՝ եւ միք յիշեցեալքս՝
մտան բարեաց ընկալցուք ի քրիստոսե աստուծոյ մերոյ՝
ամին. 11

(ՍԴՆԵՐԵԼ ԷՆ ԿԵՐԻՄ)

Ն. Մ.

ԲԱՆԱՍՑԵՂԵԱԿԱՆ

ԳԵՐԶԻ ՄՐԻԳԵԼ

Առիւծն անգամ մ'ապաշխարած
Ընտրեց մըսի տեղ պըտուղ ու հունտեր.
Բայց ծիծաղի զինքն էր առած
Հար անդին կասկին որ պտուղ կուտէր:
Թողուց պըտուղն: «Թերես զովն,
Հիւս, ըսաւ առիւծն, եղաւ խոտակեր.
Բայց խոտաբուս յանկարծ կովն
Տրտունջ ըսեց ծանր՝ Թէ ան չէր յագեր:
Ի՛նչ ընէր. Թող տուաւ երկուքին
Որ ուտեն իրենց պըտուղն ու խոտեր
Ինչն առաջոյն դարձաւ կրկին.
Նւ դարձեալ — կասկի ու կով միայն կ'ուտէր:
Rückert Թրգմ. Զ. Թ. 8.

ԸՆԼ ԲԶ ԵՐԲԵՂ

Միայն անգամ մը մանկութեանդ կը ծիծաղի
Մուռաղէմն այն գարուն, — եւ այլ ոչ երբեք.
Հիպարոս քու սիրտդ ալ միանգամ կը բարախի
Մուրց տիողը վառած սիրովն, — եւ այլ ոչ երբեք.
Բիւր վըտանդաց մէջ անվեհեր ես յաղթող
Մինչեւ ըլլաս ծեր մ'աշեւոր, — եւ այլ ոչ երբեք.
Մեծա կը զարնէ սիրտն ալ ուրախ Թէ զողողո, Մինչեւ որ մ'այլ կը խորտակի, — եւ այլ ոչ երբեք.
Th. Steinhach Թրգմ. Զ. Թ. 8.

ԱՐՈՐԵՍՏԵԼՏԱԿԱՆ

ԳԵՂԱՐՈՒՆՑԱԿԱՆ

ՅԻՋԵԿՈՐԹԻՆ ԵՎԵՐԵՍ ԸԹԵՐԻՏԻՆ ՄԵՂ

(ՀԵՐԵՆԻՍԻՆ)

Հոմայեցիք ի սկզբանէ
մինչեւ վերջը ինչ
հանգամանքներու
մէջ ալ գտնուեցան,
միշտ իրենց համար
անաբան զբաղում
նկատեցին նկար-
չութեան արուես-
տը: Հոմայեցիք

չունէին այն զգածումներն աղեւնին եւ աստուած-
եանին: Արիւնիսանձ բնութեամբ եւ կատաղի
Հոմայեցիք բարբարոսներու պէս վարուեցան
բոլոր այն բնագաւառներու մէջ, ուրկէ իրենց
լեզւուններն յաղթական անցան: Զարգացման եւ
ծաղկման այն վերին աստիճանին հասած Յու-
նաստանի մէջ՝ յիմարաբար քանդեցին եւ աւե-
րեցին հեղին արուեստին շատ մը անգնահատելի
արդիւնքը: Այդ նախնիներուն ի գործ դրուած
ատենն էր, երբ, չգիտեմ ուստի, մի յոյ ծագեւ
լով այն հրոսասուներն վարող Մեանդիոս եւ
Լուկիոս-Մուսիոս զօրպակեաց ժողով մէջ, մեկ-
դի թողին Լուկիոսին բռնաբար փոխանակ չնշման
հրամայեցին փոխադրել ի Հոմ մէջ որ արուես-
տի արդիւնք էր: Այս Լուկիոս-Մուսիոսը այն-
քան տգէտ մարդ մ'է եղել որ այդ կողպտման
միջոցին՝ արգէն յիշատակած Արիստիդէսի անու-
անի «Գեղանին Բակքոս» փոխադրողներուն ըսե-
լէ «Գիտցած ըլլաք, որ եթէ այդ նկարին բան մը
պատահի, ձեզի նորէն չիսնել կու տամ»:

Այս եւ ասոր նման շատ մը պատմութիւնք
ճիշդ են եւ հոմայեցի պատմիչը որքան ալ յաւ-